

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان- par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۳ اپریل ۲۰۱۶

کسانی که سر نخ بحران مهاجرت را در دست دارند

Les tireurs de ficelles de la crise migratoire

زندگینامه سه سازمان دهنده اصلی بحران مهاجرت، و پاسخی که اتحادیه اروپا به این مسأله داده است، گواه بر مناسبات آنان با دولت ایالات متحده و خواستشان مبنی بر الغای مرزها می باشد. از دیدگاه آنان، مهاجرت کنونی مشکل بشری به حساب نمی آید، بلکه فرصتی است برای به اجراء گذاشتن نظریاتشان.

شبکه ولتر/دمشق (سوریه) / ۲ می ۲۰۱۶

پیتر ساترلند، نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد، مسوول سازمان بین المللی مهاجرت

پیتر ساترلند Peter Sutherland

ایرلندی، مدیر اجرایی کمیسیون ضامن روند رقابت در اروپا، سپس مدیر کل سازمان جهانی تجارت (۱۹۹۳-۹۵)، مدیر پیشین بریتیش پترولیوم (۲۰۰۹-۱۹۹۷)، مدیر گلدامن ساکس بین المللی (۲۰۱۵-۱۹۹۵)، مدیر پیشین گروه بیلدبرگ، رئیس بخش اروپائی کمیسیون سه جانبه (la Commission trilatérale)، و معاون ریاست میز گرد صنایع اروپائی.

آقای ساترلند از هیچ فرصتی برای یادآوری وظیفه اخلاقی برای کمک به پناهندگان فروگذاری نکرده است [کاتولیک سنتی، مشاور مدرسه عالی بازرگانی متعلق به اوپوس دنی l'Opus Dei (گروه کاتولیک های محافظه کار) ، و از سال ۲۰۰۶، مشاور اوقاف مرکز کلیسای کاتولیک]، او به ویژه مدیحه گوی مهاجرت بین المللی است. در سخنرانی ۲۱ جون ۲۰۱۲ در مقابل کمیسیون امور داخلی مجلس اعیان بریتانیا، ساترلند اعلام کرد که هر فردی باید حق داشته باشد در هر کشوری که بخواهد تحصیل و کار کند، یعنی فراخواستی که با هر گونه سیاست محدود کننده امر مهاجرت ناسازگار است؛ و با وجود نظریات شهروندان کشورهای میزبان، مهاجرت حرکتی فوق العاده ای در گسترش اقتصادی به وجود می آورد. او نتیجه می گیرد که اتحادیه اروپا باید انسجام ملی را از بین ببرد (۱).

گِرالد کنوس، مدیر و بنیانگذار (European Security Initiative (ESI) (ابتکار عمل امنیتی اروپا)
► Gerald Knaus, directeur-fondateur de l'European Security Initiative (ESI)

گِرالد کنوس Gerald Knaus

جامعه شناس اتریشی. او بین سالهای ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۴ در بلجیم، بوسنی و هرزگوین، و کوزوو (در پایان مأموریت برنارد کوشنر)، ابتداء برای سازمان غیر دولتی و سپس برای اتحادیه اروپا کار می کرد. او پژوهشهایش را بین سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ در Carr Center for Human Rights Policy (مرکز تحقیقاتی درباره حقوق بشر) در دانشگاه هاروارد ادامه داد و در پایان *Can Intervention Work?* را منتشر کرد. در سال ۱۹۹۹، او در بوسنی و هرزگوین ESI را بنیانگذاری می کند (European Security Initiative ابتکار عمل امنیتی اروپا).

این مؤسسه نخستین بودجه خود را از ایالات متحده، بنیاد صلح US Institute of Peace دریافت کرد، این بنیاد در عین حال در پیوند تنگاتنگ با بنیاد ملی برای دموکراسی National Endowment for Democracy و بنیاد کارنگی Carnegie Foundation و مؤسسه امریکن اینترپرایز است.

علاوه بر این، او از سوی اوبرین o'Brien و جیمز دووینز James Dobbins در وزارت امور خارجه و توسط لئون فوئرس Leon Fuerth در کاخ سفید پذیرفته شد. به زودی، مؤسسه ابتکار عمل امنیتی اروپا توسط :

German Marshall Fund, la Mott Foundation, l'Open Society Institute (de George Soros), la Rockefeller Brothers Foundation بنیاد برادران راکفلر و دولتهای هالند، ایرلند، لوکزامبورگ، ناروی، سوئد و سوئیس بودجه دریافت می کند.

در سال ۲۰۰۴، او گزارشی منتشر کرد که در آن اتهام اخراج ۲۰۰۰۰۰ صربی از کوزوو را یک دروغ تبلیغاتی روس نامید. در سال ۲۰۰۵، نظریه تازه ای را مطرح کرد که مبنی بر آن احزاب سیاسی ترکیه AKP را تشکیلاتی معرفی می کند که به تعبیری خاص «اسلام کلونیست» و در پی گسترش نوعی «دموکراسی اسلامی» است.

در کتابش زیر عنوان *Can Intervention Work?* که به همکاری روری استوارت Rory Stewart، قیم پیشین شاهزاده های بریتانیا ویلیام William و هاری Harry. گرالد کنوس با او در کوزوو آشنا شد که متعاقباً طی اشغال عراق به جمع معاونان پل برمر Paul Bremmer در استان میسان Meysan پیوست، سپس مدیر Carr Center for Human Rights Policy مرکز حقوق بشر، او از جنگ های ایالات متحده دفاع می کند و نظریه تازه ای در باب استعمار عرضه کرده است. به گفته او، «مداخله بشر دوستانه» دارای قانونیت است؛ ولی پیروزی آن مستلزم توجه به واقعیات محلی خواهد بود. در نتیجه از نظریات ریچار هولبورک Richard Hoolbrooke که در کوزوو با او آشنا شده بود نیز یاد می کند. سامانتا پاور Samantha Power که او نیز همکار قدیمی هولبورک و بنیانگذار Carr Center for Human Rights Policy بود و پژوهشهایش را در همین چهارچوب به پیش می برد، از کتاب او پشتیبانی کرد (۲)

دیدریک سامسوم، نماینده هالندی، رئیس حزب کار

Diederik Samsom

فیزیکدان هسته ای، مدیر پیشین اردوی آب و هوا و انرژی در «گرینپیس» (صلح سبز)، نماینده برگزیده از سال ۲۰۰۳، او ریاست پارلمانی گروه خود را نیز به عهده دارد، بعداً به ریاست حزب خودش ارتقاء یافت. با وجود این، در کسب مقام ریاست پارلمان و مقام نخست وزیری شکست خورد. در نتیجه از پیوستن به دولت ائتلافی که از آن دفاع می کرد امتناع نمود و رئیس گروه خود در مجلس باقی ماند.

ضربیه هوشی او ۱۳۶ و دو بار کنکور تلوژیونی آزمون هوش را برنده شده است. او خود را خدا ناباور مبارز معرفی می کند، سیگار نمی کشد و گیاه خوار است. او با نخست وزیر مارک روت Mark Rutte در جون ۲۰۱۴ به گروه بیلدبرگ دعوت شده بود، در آنجا توانست با پیتر ساترلند مذاکره کند، ولی نه با روری استوارت Rory Stewart که تنها در گردهمایی ۲۰۱۲ دعوت شده بود.

به گفته دیدبانان سیاسی هالندی، او قربانی اصلی همه پرسه برای پشتیبانی از توافق اروپا با اوکراین است. زیرا او شخصاً در باره این موضوع علیه روسیه موضع گیری کرده بود. بر اساس آمار، نتیجه شکست او، کاهش نصف تا سه چهارم نفوذ حزب او بود.

[1] [“EU should ‘undermine national homogeneity’ says UN migration chief”](#), Brian Wheeler, BBC, June 21st, 2012.

[2] « [La face cachée de l’Administration Obama](#) », par Thierry Meysan, Réseau Voltaire, 10 novembre 2015